

Свято великої стихії Любові

Людина зіткана з любові: з великої або миттєвої, близької або далекої, з гучної чи тихої. Народившись у людському серці, вона плакається думками, діями – живиться, словами – зрошується і вірою зцілюється. Споконвіку це почуття керувало людством: спонукало на подвиги, відкривало таланти, формувало цінності. Любов нас об'єднує, огортає, полонить, хвилює. Це порив вітру, імпульс, вибух, глибина і Всесвіт.

Із приходом останнього місяця зими лютує погода, вирує життя, загострюються почуття й емоції. Не випадково на цей час припадає свято усіх закоханих. Тому напередодні Дня Святого Валентина ми, як справжні романтики, говоримо устами українських письменників та згадуємо їхні зворушливі цитати про найсильніше, найпрекрасніше та всеосяжне почуття – кохання!

«Хіба всі дарунки, навіть ангельська мова, не ніщо без любові? Що дає основу? – Любов. Що творить? – Любов. Що зберігає? – Любов, любов. Що дає насолоду? – Любов, любов, початок, середина і кінець» (Г. Сковорода)

«Що може бути більш приємне, солодке і животворне, ніж любов? Хіба мені не уявляються позбавленими сонця і навіть мертвими ті, що позбавлені любові, і я анітрохи не дивуюся, що сам Бог називається любов'ю» (Г. Сковорода)

«Любов не залежить від нашої волі, приходить без нашої заслуги, щезає без нашої вини» (І. Франко)

«Що таке кохання? Це казка, вичарована з життя, й життя, вчароване в казку» (О. Турянський)

«Мало – бачити. Мало – розуміти. Треба любити. Немає загадки таланту. Є вічна загадка Любові» (Г. Тютюнник).

«Любов може бути чудовою поемою, що люди потім перечитують у спогадах, без болю, без прикрого почуття» (Л. Українка)

«Любов – то широке море, що має свій приплив і відплив, свої вири і підводне каміння, свої розбурхані хвилі і свою рівну та чисту поверхню» (О. Кобилянська)

«Напийтеся голосу твого, того закоханого струму, тієї радості і суми, чаклунства дивного того» (Л. Костенко)

«Мова зникає, коли нею не говорять про любов» (С. Жадан)

«Тому, хто боїться – потрібна віра. Тому, хто любить – достатньо пам'яті» (С. Жадан)

«Кохання там, де не лише двоє люблять одне одного, але й люблять інших, і інші люблять двох і кожного зокрема, а це двоє люблять свої особисті заморочки і свої подвійні придумки, і свою самотність, і спільних птахів на стежці, і персональне зоряне небо в собі, і не в тому суть, що найбільше вони люблять одне одного, хоч і це правда, просто вони взагалі люблять, просто вміють любити і люблять любити, і Бог зводить їх до купи, бо любити завжди краще вдома» (Ю. Іздрик)

Ми вітаємо усіх закоханих із цим прекрасним святом чистого кохання!

Примножуйте в собі любов, приймайте її й діліться нею. Спрямовуйте це почуття на оточуючий світ і на той, який ви плачете в собі! Живіть в любові до Життя, надихайтеся й надихайте, захоплюйтеся, вражайте, пірняйте з головою у вир цієї магічної стихії!

Кохайте з усіх сил, віддано, палко, нестримно, щиро!

Цікаві факти

- Всіма улюблене слово «любов» походить від санскриту «lubhyati», що означає «бажання».
- Учені обстежували молодих людей, студентів, які щойно розлучилися з коханими. В результаті медичні прилади показали дуже високу активність тієї частини мозку, яка відповідає за фізичний біль.
- У більшості країн нашої планети обручку жінки носять на безіменному пальці лівої руки. Такий звичай пішов з давніх часів, а саме – з Стародавньої Греції. Там існувала думка, що через цей палець проходить «вена любові», яка веде до серця.
- Як стверджують психологи, люди часто закохуються в тих, хто нагадує їм батьків.
- Вчені стверджують, що довгий і романтичний період залицянь є запорукою такого ж довгого спільного життя.
- За статистику, зібраною з усього світу, середній вік чоловіка в шлюбі – на три роки старший його дружини.
- Коли ви обіймаєте кохану людину, в організмі виробляється окситоцин – гормон гарного настрою, який здатний зменшити рівень гормонів стресу і кров'яний тиск, підвищує прив'язаність та довіру.
- Звичка триматися за руки має заспокійливий вплив на організм.

У культурному житті Білої Церкви на початку ХХ сторіччя особливе місце займає Стеценко Кирило Григорович. Усім відомий як український музикант та композитор, Кирило Григорович також добре співав, мав організаторські та комерційні здібності, але це більше було вимогою часу, ніж натхненням. Так ще у 1902 році Стеценко долучився до кооперативної роботи в правлінні споживчого товариства у с. Насташки біля Білої Церкви. Вперше Стеценко побував у нашому місті (з 28 липня по 28 серпня 1903 року) на місячних загальноосвітніх курсах підготовки вчителів для складання іспитів «на звання учителя», які він разом з іншими педагогами шоліта організував по всій околиці – у Білій Церкві, Таращі та Києві.

На курсах він і познайомився зі своєю майбутньою дружиною Євгенією Антонівною Франковською. За спогадами дружини про час знайомства й одруження з Кирилом Григоровичем: «До батьківського дому приходило багато молоді... Не виділявся він

Нарис із життя Кирила Стеценка

(до 135-річчя з дня народження композитора)

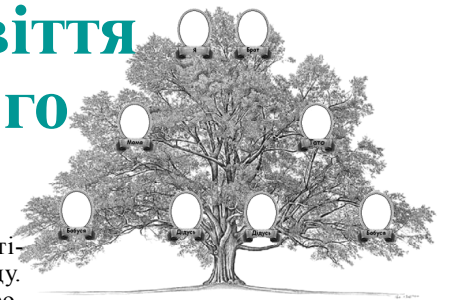
меж ними ні зростом, ні красою, але почувалася духовна його перевага над всіма, особливо при співах... Владчю К.Г. був веселий і на всякі штуки здатний. Любив малювати карикатури... Влітку 1905 року К.Г. читав лекції співів на учительських курсах у Білій Церкві. Того ж літа у серпні ми побралися».

Крім цього Стеценко знайшов час організувати у місті хорову капелу, давати приватні уроки, їздити з лекціями теорії музики по околиці. Згодом К. Стеценку виклопотали посаду виконувача обов'язків помічника класних наставників Білоцерківської чоловічої гімназії, виконувача обов'язків гімназійного регента півчих придомовій гімназійній церкві та керівника хору цього закладу. Збереглися спогади про Стеценка К.Г. його учениці Софії Дробинко: «...З кращих та охочих співаки

він організував у гімназіях два хори – чоловічий та жіночий, і ми часто виступали в приміщенні Громадського зібрання. Виручка з цих концертів йшла на допомогу бідним гімназістам...». «Ми ніколи не бачили його суворим чи сердитим. Ведучи урок співів, Кирило Григорович грав нам на фісгармонії, яка добре доповнювала наші голоси...», – згадує учень Ф. Садовий.

Кирило Стеценко почав викладати у гімназії за директорства колишнього інспектора Києво-Печерської гімназії Парфенія Євграфовича Константинова. Перші посади Стеценка були малооплачуваними для утримання родини з двома маленькими дітьми. Тому додатково з 29 червня 1908 року йому були «поручені уроки пеня» у жіночій гімназії. Крім цього, 24 травня 1909 року він був призначений виконуючим

Розлоге віття родовідного дерева

Самопізнання людини витікає з історичної пам'яті її роду. У світовій практиці вивчення родоводів є складовою внутрішньої державної політики. Хоча кожен до питання вивчення свого минулого підходить індивідуально, з урахуванням особливостей світосприйняття.

Колись в українців існувало звичаєве правило, що зобов'язувало знати свій рід до сьомого коліна. Для предків це означало таке:

Перше коліно – я.

Друге – батько й мати.

У третьому – дві бабусі і два дідусі.

У четвертому – чотири прадіди і чотири прабабці.

У п'ятому – 8 прапрадідів і 8 прапрабабусь.

У шостому – 16 пращурів і 16 пращурок.

У сьомому коліні ми налічуємо 32 прапращурів і стільки ж прапращурок.

У давнину батьки ще змалечку прилучали нащадків до вивчення свого родоводу. За радянського періоду про цю споконвічну традицію забули, але нині спостерігається інтенсивне відродження генеалогічних досліджень. Про важливість відновлення давніх традицій йшлося під час зустрічі студентів першого курсу економічного факультету з Чернецьким Євгеном Анатолійовичем – українським краєзнавцем, геральдистом і генеалогом, кандидатом історичних наук, доктором гуманітарних наук, членом Національної спілки краєзнавців України, Почесним краєзнавцем України.

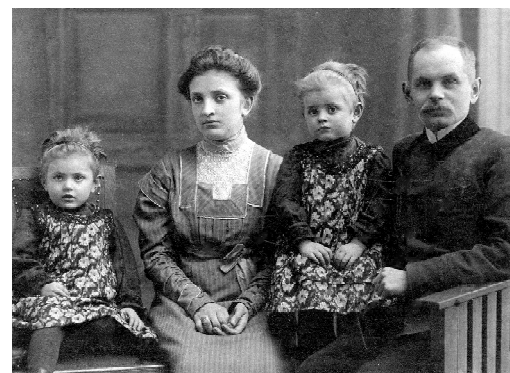
Євген Чернецький зауважив, що кожна людина має своє коріння, відображене в житті її пращурів, які зробили значний генетичний, культурний і психогенеалогічний внесок в її становлення та розвиток. Наша свідомість і підсвідомість зберігає інформацію про тисячолітній досвід виживання, набутий предками у різноманітних складних умовах життя. Не скористатися цим – велика втрата. Адже розуміння свого місця в світі та життєвого призначення починається зі знання свого родоводу. У бесіді зі студентами місцевий історик звернув увагу на етапи й особливості формування родового дерева. В першу чергу, при складанні свого генеалогічного дерева потрібно описати тих родичів, про яких пам'ятаєш сам, або почерпнути інформацію у членів родини. Практика засвідчує, що майже повністю в такий спосіб вдається відновити чотири коліна (прапрадідусі, прапрабабусі, троюрідні дядьки і тітки, чотириюрідні брати і сестри), значно скоротити кількість білих плям у п'ятому і навіть дізнатися дещо про шосте. Але це – межа. Інші ж джерела інформації – це архівні документи та історичні хроніки.

На жаль, в Україні після революцій і перебудов архіви не відзначаються повнотою, у деяких випадках матеріали ще й засекречені. А в історичні хроніки потрапляють лише окремі відомі особистості. А втім, це важливе джерело достовірної інформації, яким не слід нехтувати.

Потужним джерелом інформації є обмін фактами з іншими любителями генеалогії. Сьогодні є численні сайти, які дають змогу використовувати цей ресурс збору даних.

У ході обговорення зазначеної проблеми ми зрозуміли, що оформлення родоводу – це прекрасний спосіб спрямувати свою енергію в корисне творче русло. Такі дослідження можуть допомогти налагодити контакт між дітьми та батьками, адже спільна значуща дія – формувати генеалогічне древо своєї родини – ґрунтується на почутті відповідальності особистості щодо збереження родинного минулого для майбутніх поколінь.

Бондарець Аліна, студентка екологічного факультету, член гуртка журналістики

обов'язки псаломщика гімназійної церкви. Востаннє Біла Церква «гостинно зустріла» Стеценка 16 вересня 1920 року, коли він гастролював по Україні з капелю «ДУМКА».

Ім'я Кирила Григоровича Стеценка – композитора-класика, вписане в золотий фонд української культури і увічнене на стінах

нашого університету на меморіальній дошці та на світлинах, що зберігаються в музейній експозиції університету.

Важливим здобутком 1907–1909 років стало опрацювання 50-ти «Колядок і щед-рівок» для мішаного і однорідних хорів. Музика Кирила Стеценка живить і сьогодні людські душі своєю красою і простотою. Вона пронизана глибокими почуттями та переживаннями простого українського народу.

Мартиненко О.В., краєзнавець
Полищук О.В., ст. лаборант
музею університету
На фото: Стеценко К.С.
з дружиною та дітьми

Коллектив університету висловлює щире співчуття проректору з наукової та інноваційної діяльності Варченко Ользі МIRONIVNІ з приводу тяжкої втрати - смерті матері **Василини ЮРІВНИ**.

Адреса редакції: м. Біла Церква, Соборна пл. 8/1.
E-mail: redakciavidil@ukr.net
Електронна версія газети на сайті університету
http://www.btsau.kiev.ua

Газета "Університет"
Головний редактор О.М. Варченко
Відповідальний за випуск Н.В. Судика
Редактор Є.А. Козик
Технічний редактор Л.В. Косякова
Коректор О.О. Грушко Фото: О.М. Грубчак

За достовірність інформації відповідальність несе автор. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Комп'ютерна верстка. Свідоцтво Серія КІ № 1249-пр.
Підписано до друку 12.02.2018 р. Тираж 1000